

راهکارهای طراحی کانون رشد خلاقیت کودکان با تاکید بر الگوهای انعطاف پذیری

بهناز برجی^{۱*}، شهریار شقاقی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، (borji.behnaz@gmail.com)

۲- دکترای شهرسازی، فوق لیسانس معماری، استاد یار دانشگاه (sh-shagagi@iaushab.ac.ir)

چکیده

در سالهای اخیر، بخش قابل توجهی از اوقات فراغت کودکان به تماشای تلویزیون سپری می شود که نتیجه آن کاهش تحرک فیزیکی، آگاهی های محیطی و عدم تعامل آنان با محیط پیرامون می شود. جایی برای بازی کردن، بروز هیجان و خلاقیت وجود ندارد. خلاقیت کودکان به قدرت و خیال پردازی آنان بستگی دارد و کودک کنجکاوی را همراه با بازی در دنیایش انجام میدهد. بنابراین محیط اطراف باید مطابق با فعل و انفعال درونش بوده و حس کنجکاوی او را بر انگیزد و او را به آموختن تشویق نماید، که نیازمند انعطاف پذیری محیط است. انعطاف پذیری فضاهای آموزشی، توجه به افزایش عمر بنا و پاسخگویی برای نیاز های عملکردی نسل های آینده و همچنین دستیابی به الگوهای معماری برای طراحی فضاهایی انعطاف پذیر برای کودکان می باشد. این محیط باید به سادگی تغییر پذیر بوده و به منظور پاسخگویی نیاز های در حال تغییر آنها، موقعیت های متفاوتی را فراهم آورد. در نهایت چنین استنتاج می شود که خلق یک محیط یادگیری انعطاف پذیر توسط طراحان که سبب مشارکت مستقیم کودکان در خلق فضای آنان و هم سبب سازگاری با تجربه پذیری جهان کودک و همسویی با تغییر پذیری نیازهای کودکان در طول زمان را سبب می گردد. در طراحی محیط یادگیری باید از یک سو زمینه را برای برانگیخته نمودن تکانه خلاق درون کودک و حمایت از فرایند اکتشاف فراهم دارد، و از سوی دیگر شرایط را برای هماهنگی با نیازهای در حال تغییر کودکان مهیا نماید.

واژه های کلیدی: آسمان خراش، خلاقیت، فعل و انفعال، انعطاف پذیری، اکتشاف.

۱- این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول است که در بهمن ۹۳ در دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر به راهنمایی دکتر شهریار شقاقی، انجام شده است.